

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1993 Nr. 94

A. TITEL

*Internationaal Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van
rassendiscriminatie;
New York, 7 maart 1966*

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag zijn geplaatst in *Trb.* 1966, 237. Zie voor de ondertekeningen ook *Trb.* 1967, 48, *Trb.* 1972, 38 en *Trb.* 1983, 31.

Voor een wijziging van artikel 8 zie rubriek J hieronder.

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1967, 48.

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1972, 38.

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1966, 237, *Trb.* 1967, 48, *Trb.* 1972, 38¹⁾ en *Trb.* 1983, 31.

Behalve de aldaar genoemde hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel 17, tweede lid, van het Verdrag een akte van bekrachtiging nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties:

Guatemala	18 januari 1983
Kambodja ²⁾	28 november 1983
Mauritanië	13 december 1988

1) De depositaris heeft op 15 februari 1983 medegedeeld dat indertijd door hem abusievelijk niet werd vermeld dat de bekrachtiging op 7 maart 1969 door het *Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland* mede geschiedde voor de Geassocieerde Staten (Antigua, Dominica, Grenada, Sint Christopher-Nevis, Anguilla en Sint Lucia) en de Gebieden onder de territoriale soevereiniteit van het Verenigd Koninkrijk, alsmede de Staat Brunei, het Koninkrijk Tonga en het Protectoraat van de Britse Solomon-eilanden.

De *Sovjet-Unie* heeft op 8 maart 1989, *Witrusland* op 19 april 1989, de *Oekraïne* op 20 april 1989, *Hongarije* op 13 september 1989, *Mongolië* op 19 juli 1990, *Tsjechoslowakije* op 26 april 1991 en *Bulgarije* op 24 juni 1992 het bij de bekrachtiging gemaakte voorbehoud met betrekking tot artikel 22 van het Verdrag ingetrokken.

2) De *Sovjet-Unie* heeft op 28 december 1983 tegen de toetreding door *Kambodja* het volgende bezwaar gemaakt:

The ratification of the above-mentioned International Convention by the so-called "Government of Democratic Kampuchea" – the Pol Pot-Ieng Sary clique of hangmen overthrown by the Kampuchean people – is completely unlawful and has no legal force. Only the representatives authorized by the State Council of the People's Republic of Kampuchea can act in the name of Kampuchea. There is only one State of Kampuchea in the world – the People's Republic of Kampuchea, which has been recognized by a large number of countries. All power in this State is entirely in the hands of its only lawful Government, the Government of the People's Republic of Kampuchea, which has the exclusive right to act in the name of Kampuchea in the international arena, including the right to ratify international agreements prepared within the United Nations.

Nor should one fail to observe that the farce involving the ratification of the above-mentioned International Convention by a clique representing no one mocks the norms of law and morality and is a direct insult to the memory of millions of Kampuchean victims of the genocide committed against the Kampuchean people by the Pol Pot-Ieng Sary régime. The entire international community is familiar with the bloody crimes of that puppet clique. (*vertaling*)

Tegen deze toetreding is eveneens bezwaar gemaakt door *Wit-Rusland* op 29 december 1983, door de *Oekraïne* op 17 januari 1984, door *Ethiopië* op 25 januari 1984, door *Vietnam* op 29 februari 1984, door *Tsjechoslowakije* op 12 maart 1984, door de *Duitse Democratische Republiek* op 26 april 1984 en door de *Mongoolse Volksrepubliek* op 7 juni 1984.

Voorts heeft *Frankrijk* op 15 mei 1984 tegen de toetreding van *Kambodja* als volgt bezwaar gemaakt:

The Government of the French Republic, which does not recognize the coalition government of Democratic Cambodia, declares that the instrument of ratification by the coalition government of Democratic Cambodia of the [International] Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination, opened for signature at New York on 7 March 1966, is without effect. (*Vertaling*)

F. TOETREDING

Zie *Trb.* 1972, 38 en *Trb.* 1983, 31.

Behalve de aldaar genoemde hebben nog de volgende Staten in

overeenstemming met artikel 18, tweede lid, van het Verdrag een akte van toetreding nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties:

Mozambique ¹⁾	18 april 1983
de Dominicaanse Republiek	25 mei 1983
Afghanistan ²⁾	6 juli 1983
Maldiven	24 april 1984
Kongo	11 juli 1988
Jemen (Noord-) ³⁾	6 april 1989
Bahrein ⁴⁾	27 maart 1990
Zimbabwe	13 mei 1991
Estland	21 oktober 1991
Letland	14 april 1992
Moldavië	26 januari 1993

¹⁾ Onder het volgende voorbehoud:

“The People’s Republic of Mozambique does not consider to be bound by the provision of article 22 and wishes to re-state that for the submission of any dispute to the International Court of Justice for decision in terms of the said article is necessary, in each individual case, the consent of all parties to such a dispute.”

²⁾ Onder het volgende voorbehoud:

While acceding to the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination, the Democratic Republic of Afghanistan does not consider itself bound by the provisions of article 22 of the Convention since, according to this article, in the event of disagreement between two or several States Parties to the Convention on the interpretation and implementation of provisions of the Convention the matter could be referred to the International Court of Justice upon the request of only one side.

The Democratic Republic of Afghanistan, therefore, states that should any disagreement emerge on the interpretation and implementation of the Convention, the matter will be referred to the International Court of Justice only if all concerned parties agree with that procedure. (*vertaling*)

en de volgende verklaring:

Furthermore, the Democratic Republic of Afghanistan states that the provisions of articles 17 and 18 of the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination are of a discriminatory nature against some states and therefore are not in conformity with the principle of universality of international treaties. (*vertaling*)

³⁾ Onder een voorbehoud met betrekking tot artikel 5, letters c en d (iv), (vi) en (vii).

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden heeft op 25 juli 1985 medegedeeld dat, “the Kingdom of the Netherlands objects to the abovementioned reservations, as they are incompatible with object and purpose of the Convention.

These objections are not an obstacle for the entry into force of this Convention between the Kingdom of the Netherlands and Yemen.”

Tegen deze voorbehouden is eveneens bezwaar gemaakt door Zweden,

Finland, Denemarken, Noorwegen, Nieuw-Zeeland, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, Italië, Australië, België, de Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk, Tsjechoslowakije, Canada en Mexico.

Binnen de door het Verdrag gestelde termijn hebben slechts 11 van de 128 Staten die Partij zijn bij het Verdrag bezwaar tegen de voorbehouden gemaakt. Dit aantal is niet voldoende om de voorbehouden te beschouwen als onverenigbaar of belemmerend.

4) Onder het volgende voorbehoud:

“With reference to article 22 of the Convention, the Government of the State of Bahrain declares that, for the submission of any dispute in terms of this article to the jurisdiction of the International Court of Justice, the express consent of all the parties to the dispute is required in each case.”

en de volgende verklaring:

“Moreover, the accession by the State of Bahrain to the said Convention shall in no way constitute recognition of Israel or be a cause for the establishment of any relations of any kind therewith.”

De Regering van Israël heeft tegen bovenstaande verklaring op 25 juni 1990 als volgt bezwaar gemaakt:

“The Government of the State of Israel has noted that the instrument of accession of Bahrain to the above-mentioned Convention contains a declaration in respect of Israel.

In the view of the Government of the State of Israel, such declaration, which is explicitly of a political character, is incompatible with the purposes and objectives of this Convention and cannot in any way affect whatever obligations are binding upon Bahrain under general International Law or under particular Conventions.

The Government of the State of Israel will, in so far as concerns the substance of the matter, adopt towards Bahrain an attitude of complete reciprocity.”

Verklaring van voortgezette gebondenheid

De Regeringen van de volgende Staten hebben de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties medegedeeld zich gebonden te achten aan het Verdrag dat op hun grondgebied van toepassing was voor zij de onafhankelijkheid verwierven:

Suriname	15 maart 1984
Antigua en Barbuda ¹⁾	25 oktober 1988
Sint Lucia	14 februari 1990
Slovenië	1 juli 1992
Kroatië	12 oktober 1992

¹⁾ Onder de volgende verklaring:

“The Constitution of Antigua and Barbuda entrenches and guarantees to every person in Antigua and Barbuda the fundamental rights and freedoms of the individual irrespective of race or place of origin. The Constitution prescribes judicial processes to be observed in the event of the violation of any of these rights, whether by the state or by a private individual. Acceptance of the Convention by the Government of Antigua and Barbuda does not imply the

acceptance of obligations going beyond the constitutional limits nor the acceptance of any obligations to introduce judicial processes beyond those provided in the Constitution.

The Government of Antigua and Barbuda interprets Article 4 of the Convention as requiring a Party to enact measures in the fields covered by sub-paragraphs (a), (b) and (c) of that Article only where it is considered that the need arises to enact such legislation.”.

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1972, 38.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1966, 237, *Trb.* 1967, 48, *Trb.* 1972, 38 en *Trb.* 1983, 31.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Handvest der Verenigde Naties zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1992, 79.

Voor het op 25 juni 1958 te Genève tot stand gekomen Verdrag Nr. 111 betreffende discriminatie in beroep en beroepsuitoefening zie ook *Trb.* 1984, 72.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Statuut van het Internationale Gerechtshof zie ook *Trb.* 1987, 114.

Comité voor de uitbanning van rassendiscriminatie

Behalve de in *Trb.* 1983, 31 genoemde hebben nog de volgende Staten een verklaring als bedoeld in artikel 14, eerste lid, van het Verdrag afgelegd:

Peru	27 november 1984
Denemarken ¹⁾	11 oktober 1985
Algerije	12 september 1989
Hongarije	13 september 1989
Oekraïne	28 juli 1992
Australië	28 januari 1993

¹⁾ Onder het voorbehoud “that the Committee shall not consider any communications unless it has ascertained that the same matter has not been, and is not being, examined under another procedure of international investigation or settlement.”.

Tijdens de tweeëntwintigste vergadering van de Veertiende Zitting van de Verdragspartijen is op 15 januari 1992 besloten artikel 8 van het Verdrag te wijzigen. De Engelse en de Franse tekst van het besluit luiden als volgt:

“1. ...to replace paragraph 6 of article 8 of the Convention with the paragraph ‘The Secretary-General of the United Nations shall pro-

vide the necessary staff and facilities for the effective performance of the functions of the Committee under the Convention.';

2. ...to add a new paragraph, as article 8, paragraph 7, [as follows:] 'The members of the Committee established under the present Convention shall, with the approval of the General Assembly, receive emoluments from United Nations resources on such terms and conditions as the General Assembly may decide.';

4. ...that the amendment shall enter into force when it has been approved by the General Assembly and accepted by a two thirds majority of States parties which shall have so notified the Secretary-General as depositary;"

«1. ...de remplacer le paragraphe 6 de l'article 8 de la Convention par le paragraphe suivant : «Le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies fournit au Comité le personnel et les moyens dont il a besoin pour s'acquitter efficacement des fonctions dont le charge la présente Convention.»;

2. ...d'ajouter à l'article 8 un nouveau paragraphe 7 libellé comme suit : «Les membres du Comité créé au titre de la présente Convention reçoivent, avec l'approbation de l'Assemblée générale, des émoluments prélevés sur les ressources de l'Organisation des Nations Unies, dans les conditions fixées par l'Assemblée générale.»;

4. ...que cette révision prendra effet lorsqu'elle aura été approuvée par l'Assemblée générale et acceptée à une majorité des deux tiers par les Etats parties qui auront adressé une notification à cet effet au Secrétaire général en sa qualité de dépositaire;»

De vertaling in het Nederlands van het besluit luidt als volgt:

1. ...het zesde lid van artikel 8 van het Verdrag te vervangen door het volgende lid: „De Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties verschafft de personeelsleden en voorzieningen die nodig zijn voor de doeltreffende verrichting van de taken van de Commissie uit hoofde van dit Verdrag.”;

2. ...aan artikel 8 een nieuw zevende lid toe te voegen, dat als volgt luidt: „De leden van de ingevolge dit Verdrag ingestelde Commissie ontvangen, na goedkeuring van de Algemene Vergadering, emolumenten uit de middelen van de Verenigde Naties, onder de door de Algemene Vergadering vast te stellen voorwaarden.”;

4. ...dat deze wijziging van kracht wordt wanneer zij is goedgekeurd door de Algemene Vergadering en is aanvaard door een meerderheid van tweederde van de Staten die Partij zijn bij dit Verdrag en die de Secretaris-Generaal, als depositaris, hiervan in kennis hebben gesteld.

De wijziging behoeft ingevolge artikel 91 van de Grondwet de goedkeuring van de Staten-Generaal, alvorens de wijziging door het Koninkrijk kan worden aanvaard.

Ingevolge het gestelde in punt 4 van het besluit treedt de wijziging in werking wanneer zij is goedgekeurd door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties en zij is aanvaard door een tweederde meerderheid van de Staten die Partij zijn bij het Verdrag door kennisgeving van de aanvaarding aan de Secretaris-Generaal in zijn hoedanigheid van depositaris.

De Algemene Vergadering van de Verenigde Naties heeft de wijziging goedgekeurd bij Resolutie 47/111 van 16 december 1992.

Uitgegeven de zesde juli 1993.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

P. H. KOOIJMANS